„Danskeren",

et halvugentlig Nyheds- og Oplysningsblad for det danske Folk i Amerika,

udgivet af

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE

Blair, Nebr.

„Danskeren" udkommer hver Onsdag og Lørdag.

Pris pr. Aargang i De Forenede Stater $1.50; til Udlandet $2.00.

Bladet betales i Forskud. Bestilling, Betaling, Adresseforandring og alt andet angaaende Bladet adresseres:

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE,

Blair, Nebr.

Redaktør: Harald Jensen.

Entered at the Post Office at Blair, Nebr., as second-class matter.

Advertising Rates made known upon application.

„Danskeren"

bliver sendt til Subskribenter, indtil udtrykkelig Opsigelse modtages af Udgiverne og al Gæld er betalt, i Overensstemmelse med De Forenede Staters Postlove.

Naar Læserne henvender sig til Folk, der averterer i Bladet, enten for at købe hos dem eller for at faa Oplysninger om det avertererede, bedes de altid omtale, at de saa Annoncementet i dette Blad. Det vil være til gensidig Nytte.

Fra Aarsmødet i Albert Lea, Minn.

(Fortsat.)

Lørdag Eftermiddag fik forskellige mindre Komiteer Lov til at aflægge Rapport. Saaledes Komiteen for „Søndagsskolelektier". Der blev maaske lagt liden Vægt paa dennes Arbejde, men sikkert er det, at den har gjort et meget godt Forslag med en over 3 Aar spændende 3-dobbelt Tekstrække.

Det er imidlertid her ikke Stedet til nøjere at drøfte Forslaget; vi skal kun meddele, at Hovedprincipet var 1ste Aar: 52 Læsestykker af Gamle Testamente, 2det Aar: 52 af Ny Testamente og 3die Aar 52 af Balslevs Katekismusforklaring, samt for hver Tekst tilføjet en „Guldentekst" og anvist Læsestykker for Søndagsskolelæreren.

Komiteen fortsatte efter Aarsmødets Billigelse med Arbejdet og skal til næste Aar forelægge trykte Forklaringer.

Komiteens arbejdende Medlemmer er Præsterne L. Johnsen og A. Kierkegaard.

Paa Gensidig Hjælpeforenings Centralkomite blev kun afgivet mundtlig Rapport, da Arbejdet for Livsforsikring væsentlig hvilede, ventende paa den nødvendige Tilslutning. Sygekassesagen er derimod i Gang mange Steder.

* * *

Lørdag Aften skulde — som af Aarsmødet bestemt — Drøftelsen af Missionssagen finde Sted.

Vi havde fuldt Hus, og der blev aflagt gode Vidnesbyrd, men nogen egentlig Drøftelse af det vigtige Emne blev der ikke noget af.

Der burde uden Tvivl ved et saadant, særdeles vigtigt Møde, hvor mange møder med Spørgsmaal om de rette Midler og Maal, samt Fremgangsmaader, være ansat en eller to Talere til at holde korte Indledninger over Emnet.

Da Lørdag Nat kom, var Aarsmødet altsaa ikke naaet ret vidt i Henseende til det forelagte Arbejde, og man kunde sige sig selv, at der maatte gaas med Harefod hen over et og andet, hvis der skulde naas til fuld Afstemning Onsdag Eftermiddag.

* * *

Søndagen oprandt. Vejret var desværre ikke saa godt, ellers havde der utvivlsomt indfundet sig mange flere Mennesker fra Nabomenighederne. Dog maa man sige, at det var en meget stor Forsamling, som mødte til de paa forskellige Steder afholdte Gudstjenester.

Der maa efter Opgivelse fra Bespisningskomiteen have været over 800 Mennesker til Stede; og det kan tilfredsfuldt udtales, at de, som søgte efter evige Goder, kunde finde dem.

Der holdtes 3 Gudstjenester om Formiddagen, nemlig i Albert Lea danske ev.-luth. Kirke, i den norsklutherske Trinitatis Kirke, samt paa det til Mødets Disposition stillede Raadhus.

Om Eftermiddagen holdtes der i Raadhussalen Møde for „de ældre", ved hvilken Lejlighed mange Suk efter mere Sandhed og Liv opsteg.

Samtidig holdtes i den danske Kirke et Ungdomsmøde. Her var mødt den største Forsamling unge dansk-Amerikanere, som endnu er samlet i Amerika; og det var en saadan Glæde for dem at overvære Mødet, at der fra de unges Side kom Anmodning om at faa endnu et Ungdomsmøde. Pastor Anker indledede et Emne, og forskellige andre Præster aflagde Vidnesbyrd i Henhold dertil.

Om Aftenen holdtes fire Møder; mens Præsterne L. Johnsen, Smidt og Rasmussen, Thoreby talte henholdsvis paa Raadhuset, i den norske, og i den danske Kirke. I Methodistkirken havde Dr. Lenker samlet en Del ogsaa af Byens Folk til engelsk Prædiken.

Det var en af Mødets bedste Dage, som Herrens Dag da ogsaa kan og bør være. Selv den megen Regn og en hæftig Storm ved Middagstide kunde ikke dæmpe Stemningen. Man samledes i Mellemtiden mellem Gudstjenesterne oppe i Raadhuset, og her stiftedes mange Bekendtskaber og samtaledes i Fortrolighed.

Mandag Formiddagssession blev imødeset med nogen Spænding. Man skulde jo nu se, om den ved Komite Nr. 1's Sprængning valgte Skole- og Gældsindsamlingskomite bedre kunde naa Aarsmødets Ønsker i Retning af en tilfredsstillende Løsning.

Der var nu 56 Præster og 51 Delegater til Stede, altsaa 107 stemmeberettigede, og alt, skønt det hældede temmelig ad Afslutningsdagen, (Tirsdagen skulde nemlig anvendes til Ordinationsgudstjeneste og — en Køretur) sporedes der noget af den fornøjelige, men ofte i sine Konsekvenser lidt uberegnelige Taleiver.

Komiteen havde sikkert gjort et godt, samvittighedsfuldt Arbejde. Men egentlig heldig, kan man just ikke sige, at den blev. Dens væsentligste Forslag fik en ret unaadig Modtagelse — og her maa man sikkert søge efter Grunden til, at Aarsmødets Resultater var temmelig tarvelige overfor Skolespørgsmaalet — det, som vor Kirkes Fremtid for en væsentlig Del hænger sammen med.

Overfor Skolen i Blair havde Komiteen indstillet, at den faar det officielle Navn: „Trinitatis Seminarium og Blair College". — Dette blev vedtaget. Angaaende de teologiske Studenter forelaa der privat Forslag om, at disse skulde nyde fri Undervisning. Komiteen foreslog, at alle Studenter skulde betale lige.

Under Forhandlingen derom fremkom der et nyt Forslag, gaaende ud paa, at de teologiske Studenter skal betale fuldt det første Aar, halvt det næste, og have fri Undervisning i det tredie Aar.

Dette sidste Forslag vedtoges af Aarsmødet.

I det vigtige Spørgsmaal om en mulig Udvidelse af Blair-Skolen, tilraadte Komiteen, at en ved private Midler rejst Logisbygning maatte opføres paa Skolens Grund og benyttes mod rimelig Leje.

Dette Forslag var uden Tvivl særdeles velment, men unægtelig noget upraktisk; under Forhandlingen blev det ogsaa fremhævet, at man næppe kunde faae nogen til at bygge, naar de maaske en Dag fik Ordre til at rive det hele ned igen.

Punktet udgik da, og dermed er Blair Skole nødt til at tage Reb i Sejlene i det nu følgende Skoleaar.

Et andet vigtigt Skolespørgsmaal var: Elk Horn Højskole.

Her foreslog Komiteen, at da Elk Horn Højskoles Drift betyder en aarlig Udgift for Samfundet, skulde „Board of Trustees" have Ret fra Aarsmødet til om muligt at sælge Skolen til Elk Horn Menighed for en rimelig Købsum.

Dette Forslag vedtoges af Aarsmødet. (Sluttes).

Rejsebrev.

Frankfurt, a. M., d. 19. Maj 1901.

Det var mod Aften en af de første Dage i Marts, at jeg paa Expresstoget mod Syd nærmende sig den tyske Grænse. Jeg stod ved Vinduet og spejdede efter noget, som vilde tilkendegive, naar man passerede Grænsestelet. Paa mit Spørgsmaal, om der fandtes noget saadant, oplyste imidlertid en tilstedeværende Herre, at det gjorde der ikke, men, føjede han til, vi kunne høre det, saasnart vi køre over Grænsen. Kupeen var fuld, men Meddelelsen syntes at være ny for alle. Enhver gav sig straks til at lytte, om de kunde høre, naar vi forlod Fædrelandets Jordbund. Toget ilede fremad. — Vi hørte kun de taktfaste Slag for hver Skinne, der passeredes; men pludselig kom det. De regelmæssig afmaalte Slag opløstes af en aldeles uregelmæssig Støj. Forstellen var enhver paafaldende.

Saa var man atter i det fremmede. Det er underlige Følelser, der griber een, naar man igen stilles fra de Egne, man har faaet kær og aldrig kan ophøre at elske, fordi ens skønneste Minder knytter sig dertil. Det er omtrent, som om noget af en selv bliver tilbage. Man føler sig saa underlig ensom ved at se Fædrelandet forsvinde i Horisonten.

Imidlertid var Solen sunken. Det blev mørkt. Jeg satte mig tilbage i et Hjørne af Kupeen: Mine Tanker søgte atter Fædrelandet, jeg nylig havde forladt. 6 Maaneder i Forvejen var jeg kommen samme Vej. Hvor fuld af Forventning havde jeg da ikke været? Hvor mange Spørgsmaal havde ikke trængt sig frem? Hvor søgte man ikke endnu langt borte fra Kupevinduet at faa Øje paa Kirketaarnet der hjemme. Det tager meget før Kærligheden udslukkes og Scenerne fra Barndommens sorgfrie Dage udviskes af Sjælen.

Walter Scott spørger ikke med Urette:

Breathe there a man with a soul so dead,
Who never to himself hath said,
This is my own, my native land?
Whose heart hath ne'er within him burn'd
As home his footsteps he hath turn'd
From wandering in a foreign land.

Seks Maaneder var henrundne. Jeg havde været der. Jeg havde atter set det hele, havde atter siddet i de gamle velkendte Træers Skygge, og havde atter besøgt de mange Steder, som for mig var dyrebare. Det var alt det samme og dog ikke det samme. Alt og alle var forandrede. Man var selv forandret. Det var Billedet af Hjemmet fra svundne Dage, man havde taget med sig ud i det fremmede. Om dette Billede havde man fredet og i Mindet forblev det upaavirket af Tidens Ombytninger. For Sjælens Øje stod det jo tegnet saa tydelig, som om man endnu i Gaar havde leget deromkring. Nu søgte man det igen og tænkte ikke paa, at det ikke mere var eller kunde være som før. — Kun i Minderne kunde man selv paa de kære tendte Steder leve de svundne Dage om igen. Hvor naturligt dette er, synes det dog, som om man maa opleve det for at komme til at indse, at det er saaledes. Først da, naar man har set, at selv Hjemmet er forandret, at man næsten er bleven en fremmed i sit Hjem, kan man igen rejse bort og kommer ikke til at længes paa samme Maade igen.

En Mand sagde til mig kort Tid, før jeg rejste fra Danmark: „I 11 Aar har vi længtes og sparet for at kunne vende tilbage til Fædrelandet. Omsider var vi i Stand dertil. Nu har vi været her i to Aar. Jeg har købt denne Ejendom og bygget Huset, som jeg vilde. Imidlertid har jeg averteret Ejendommen og venter inden Maj Maaneds Udgang atter at være i Tacoma, Washington. Denne har været os en kostbar Rejse, men det maatte til. Intet mindre end den har kunnet kurere os for Danmarkssyge. Danmark forbliver os kært, men vi kommer aldrig mere til at længes, som vi gjorde før. Nej, alt er faa forandret."

Hvad har man saa ud af Besøget paa de hjemlige Egne? Minderne opfriskes, Længslen stilles og man indser, at man heller ikke der har noget blivende Sted.

Det var Aften da vi kørte gennem Flensborg. Hvor ligger den By dejlig langs Fjorden. Dens Hundreder af Lamper reflekteredes i det stille Vand. Man fortalte mig, at skønt en stor Del af den ældre Befolkning forstaar Dansk, tales det dog ikke meget i Byen. Iblandt Landbefolkningen skal der derimod tales en Del mere Dansk.

Ved Midnatstid ankom jeg i Hamborg.

Paa Vejen til Hannover kører man gennem den umaadelige Lyneborgerhede. Time efter Time kører man frem gennem disse store, ufrugtbare Strækninger, hvor Lyng og Moser afgiver den eneste Afvekslig. Her paa denne Hede, trist og øde, ligger den lille By Celle. Det var her den ulykkelige danske Dronning Mathilde henlevede sine sidste Dage. Et underligt Sted for en Dronning at ty hen — næsten i klosterlig Ensomhed i denne Afkrog af Verden. Hun havde prøvet Ærens og Lykkens Flygtighed. En Gang blev hun baaren paa Hænderne, og Lykkens Sol smilede, men det varede kun faa kort, før Mistendelsens mørke Skyer trak op og kastede deres uhyggelige Skygger hen over den unge Dronnings Liv. Mistænkt og foragtet som en utro Hustru lukkedes hun inde i det lille Taarnkammer paa Kronborg. Der var trangt der inde, men det tænkte ingen paa. Saa forlod hun Fædrelandet for at søge Ly i et fremmed Land. I den lille Hedeby, Celle i Hannover, fandt hun et Skjul. Hun begærede kun Fred, og her paa den store Lyneborger Hede fandt hun den. Her endte hun sine Dage og her lagdes hun til Hvile. Mange Aar svandt hen. Fædrelandet fortrød sin Adfærd mod den ulykkelige Kvinde. Støvet toges op og førtes til Danmark, men hvad gavnede det hende.

Det gik her som saa ofte i Verden. Kærlighed og Anerkendelse vises først da, naar Øjet er brustet og Øret døvt.

Det var Nat, da vi passerede Wilhelmshøhe, men belyst af Maanestinnet saa man dog Slottet, hvor den sidste Napoleon sad fangen. Igen et Minde om hin Aar, da fransk og tysk Blod flød i Strømme indtil Franskmændene tilsidst maatte bide i Græsset.

Men hastig førtes vi videre og ruslede i den tidlige Morgenstund ind paa Hovedbanegaarden i den gamle Stad Frankfurt am Main.

Her mødes det moderne og antike paa en slaaende Maade.

Hvor gammel Byen er er vel umuligt at sige. Efter nogle Angivelser skal den være grundlagt mod det 4de Aarhundredes Slutning under Kejser Volms. Egnen her har i sin Tid været romersk Territorium. At Romerne har færdedes og opholdt sig her omkring, er de talrige Fund tydelige Beviser for. Man undres, naar man gaar gennem de romerske Samlinger i det historiske Museum over, at hine Mennesker med Datidens ufuldkomne Befordringsmidler var i Stand til at føre deres Kultur med sig efter en saadan Maalestok, som det er sket. Men at de lagde den egentlige Grund til Frankfurt er usikkert. De første tilforladelige Efterretninger naar os først i 794, da Kejser Karl den Store lod et Kirkemøde afholde her. Byen kaldtes den Gang Palatium Francorenford, og det er ikke umuligt, at denne Konge lagde den egentlige Grund til Byen. Ved 822 byggede Ludvig d. Troende et Slot her. Endnu eksisterer der Rester af det. Blandt andet en Del af et Kapel. Dette Slot — eller rettere de sparsomme Levninger deraf — har dog Interesse for os Danskere; thi det var her Ludvig den fromme opholdt sig, da den danske Konge søgte Hjælp hos ham. „Ludwig der Fromme empfing hier die Gesandten des Dänenkönigs Harald" er de faa Ord, med hvilke den Begivenhed, der skulde faa saa umaadelig en Betydning for vort Fædreland, anty des i Vejviseren, men hvilke Erindringer vækker den ikke, og hvilke Billeder ruller den ikke op for Sjælens Øje. Der langt borte mod nord laa vort Fædreland, døbt i Hedenskabets dybe, tunge Mørke. Dets Indbyggere røvede, plyndrede og myrdede og mente dermed at vinde det bedste Tilvær, der kunde naaes i denne Tilværelse. Saa sender Harald (Klak?) Bud til Frankfurt om Hjælp. Hjælpen lovedes paa Betingelser, at han lod sig døbe. Han blev døbt. Ansgar vender med Hjælp tilbage til Danmark. Kampen begynder mellem Kristendom og Hedenskab. Kongen og Ansgar joges paa Flugten. Det saa ud, som om hans Livsgerning skulde tilintetgøres; men Tiderne skiftede. Den tro Biskop kom atter tilbage, og om end langsomt, saa dog utvivlsomt, nedreves Afgudstemplerne, eller de forandredes til Bedehuse, hvori den før ukendte Gud blev tilbedt og lovprist.

En ny Tid oprandt for Danmark, og den begyndte, da Kong Haralds Sendebud i hin længst forsvundne Tid opsøgte Ludvig i den kongelige Borg i Frankfurt.

Senere omgav Ludvig den fromme Byen med Ringmure og Grave, og udnævnt den i 843 til Østpræsterkens Hovedstad. I 1152 blev Frederik Barbarossa her valgt til Kejser, og indtil 1791 var Frankfurt de tyske Kejseres almindelige Valg og Kroningsstad. I Byens gamle, ærværdige Raadhus findes endnu ved Siden af den pragtfulde Kejsersal, hvor de nykronede Kejsere spiste Festmaaltidet efter Kroningen, en mindre Sal, der hedder „Das Wahlzimmer." Her samledes Kurfyrsterne paa Valgdagen. Det egentlige Valg foregik i et Kapel i Domkirken.

Da saa langt et Stykke af Tyskelands Historie knytter sig til Domkirken, bliver den ogsaa fuld af Interesser, og er mere end et Besøg værd. Man finder der Billeder af en Mængde af Kejserne. Der opbevares ogsaa en Mængde gamle Slægters Vaaben. Kor og Skib ere opførte i tidlig gotisk, Taarnet i sen gotisk Stil.

Af de mange herlige Vinduer findes et, som er af en aldeles betagende Skønhed. Det forestiller de Vise fra Østerland. Sjælden ser man saa rene Farver og levende Udtryk tegnet i Glas.

Den sidste tyske Kejser, som blev kronet her var Franz d. 2den.

Under Uroligheder, som i 1848 rystede Europa og truede med at vende op og ned paa alt, aabnedes den 18. Maj 1848 den tyske Nationalforsamling i den herværende Paulskirke, og paa Hotel „Zum Schwan" sluttedes d. 10. Maj 1871 Freden mellem Tyskland og Frankrig.

Reformationen antoges af Størstedelen af Borgerne. De tiltraadte det Schmalkaldiske Forbund, og blev saaledes indviklede i Fjendtligheder med de kejserlige, som erobrede Byen og tvang den til at betale en Bøde paa 80,000 Guldgylden. Under 30-aars Krigen med al sin Elendighed, led Byen frygteligt, baade af Venner og Fjender.

Trods dette har Frankfurt dog bestandig udvidet sig, saa at den i Dag er en af Tyskelands livligste Forretningsbyer, og danner det vigtigste Knudepunkt mellem Syd- og Nordtyskland.

Herfra stammer den berømte Rothschild-Familie. Det gamle Hus er endnu bevaret, og danner en af Byens Seværdigheder.

Ligeledes er Goethes Barndomshjem et Sted, hvortil fremmedevalfarte. Paa den gamle Peters Kirkegaard ligger Tyskelands store Digters Moder begraven, og hendes Grav er stedse prydet med Blomster.

Her, som alle andre Steder i Tyskland, ere Mindesmærker talrige. Nogle af det herlige Krigerdenkmal fra Krigen 70—71.

„Der Palmengarten" er et prægtigt Anlæg, med yndige Vinterhaver. Overalt i disse herlige Omgivelser ere Tysternes Øvner som Landsstabsgaster re paa den fordelagtigste Maade lagt for Dagen. For en Sum af 60,000 Gylden bleve Hertugen af Nassaus Palmehavens.

Frankfurt er interessant, men smuk Samlinger erhvervede og fojedes til som Dresden er den ikke.

J. Madsen.

Dr. Fenner's NYRE- og RYGSMERTE KUR

Foralle Nyre-, Blære- og urinære Besværligheder. Lændeve i Ryggen, Hjertesygdom, Gigt, Svaghed, Rheumatisme, Sengevædning etc.

Ufeilbar for Svækkelse hos Kvinder.

Forlangende 60c. Fr. Post 60c. Fredonia, N.Y.

American Line.

Kort, sikker, hurtig og behagelig Rute mellem Amerika og Danmark.

Fra New York, via Southampton hv. Onsdag.
Fra Philadelphia, via Liverpool, hv. Lørdag.

Uovertruffen Bekvemmeligheder paa alle Klasser. American Line's Dampskibe afgaar fra Southampton til New York hver Lørdag samt fra Liverpool til Philadelphia hver Onsdag. Rejs selv med en af American Line's Dampere, og send Eders Slægtninge, og Venner med American Line, og Tilfredshed bliver Resultatet.

For Billetter og videre Oplysninger henvend Eder til

International Nav. Co.,

MATTHIESEN BRO'S, Blair, Nebr., Agents.

Cor. Dearborn & Washington Sts., CHICAGO.

Det største og mest komplete Fiske- og Østers-Etablissement i Iowa.

(Etableret 1876.)

Ferske- og Saltvands-Fisk. Østers og Celeri.

H. H. Vogt & Co.

Fiskere og Forhandlere,

Davenport, Ia.

Prima dansk Hvidtøl.

Rent og uforfalsket, af bedste Malt og Humle brygget Øl,

Rigt paa Extrakt, et særdeles velsmagende og holdbart Øl.

Anbefalet af Læger for nervesvage, for blodfattige og specielt for Mødre, som give Die.

Det eneste sunde og nærende **Maltøl, som ikke er berusende.**

Skriv til det eneste danske Hvidtøls-Bryggeri i Amerika for Prislliste. Adresse:

Belle City Brewing Co.,

Racine, Wis.

DON'T BE FOOLED!

Tak. the genuine, original ROCKY MOUNTAIN TEA

Made only by Madison Medicine Co., Madison, Wis. It keeps you well. Our trade mark cut on each package. Price, 25 cents. Never sold in bulk. Accept no substitute. Ask your druggist.

INCORPORATED 1889

BINDER TWINE.

Vi har her ved den Fornøjelse at opgive Priserne paa vort bekendte og meget berømte Bindegarn som følger:

Pure White Sisal, 8c per lb. 485 til 515 Fod i et Pund. Standard, 8c per lb. 485 til 525 Fod i et Pund. Manila, 9½c per lb. 580 til 615 Fod i et Pund.

Disse Priser gælder for hvilken som helst Pakke ikke under 50 Pd. Leveres frit ombord paa Banevogne i Chicago, men giver saa ingen Rabat. **Kontant** Betaling maa følge hver Ordre.

Ovennævnte Garn er vort uovertrufne "SMYTH" BRAND, som er erklæret for det bedste i Verden af alle som hidtil har brugt det. Det er beredt med særlig Omhu af allerbedste Slags Hør — hver eneste Pakke er særlig prøvet og undersøgt, er absolut fuldkommen. Og, værende det bedste Bindegarn i Verden, **tro vi det at være 2½c. pr Pd. mere værd end hvilket som helst andet Bindegarn i Verden.**

Vi garanterer vore Kunder at ingen Forandring i Priser vil foregaa. Gaa vi lavere vil Penge af sendte blive refunderede. Vi behandler alle lige. En tidlig Køber faar samme Bestyttelse som den senere.

Friprøve. Vi garanterer vort Garn, hvert eneste Pd. og ku'de noget vise sig ikke at være som repræsenteret, da vil vi straks sende Pengene tilbage. Men skulde De ønske at se en Prøve, før De ordrer da skriv til os desangaaende og De skal straks faa Prøve tilsendt.

JOHN M. SMYTH CO. 150-166 AND 287-289 W. MADISON ST. CHICAGO, ILL.

100,000 Flasker!

Frit til alle Lidende.

For at bevise det store Værdi, som Swansons "5 Drops" besidder ved Helbredelsen af allehaande farlige og indviklede Sygdomme, vil vi aldeles gratis bortgive 100,000 Prøve-Flasker af Swansons "5 Drops" til hver Lidende, som til os indsender 4 Cents i Frimærker til Betaling af Postporto.

Swansons "5 Drops" er den fordelagtigste Medicin i Verden og er en garanteret Kur for Rheumatisme, Hosteværk, Lændeværk, Rygværk, La Grippe, Asthma, Malaria, Neuralgia, Svulme og værkende Leder, Katarrh, Dyspepsia, Leverygdom, Nyresygdom, Hovedpine og Nervøsitet. Prisen paa en stor Flaske "300 Doser" er kun $1.00 og tilsendes Eder fragtfrit pr. Expres ved Modtagelsen af Prisen.

Hr. N. Nordholm, Dassel, Minn., skriver: Jeg har længe været plaget af Rheumatisme i høire Armen og var ei istand til at arbeide. Jeg sendte efter en Flaske af Swansons "5 Drops". Jeg tog den regelmæssig og den helbredede mig fuldstændigt. Min Arm havde været angrebet i fire Uger af denne forfærdelige Værk. Jeg er overbevist om, at Swansons "5 Drops" helbreder Rheumatisme selv om den er mange Aar gammel. Et er sikkert, forsøg Swansons "5 Drops" og du skal aldrig angre det.

Agenter antages paa meget gode Vilkaar. Skriv idag til

Swanson Rheumatic Cure Co.,

160-164 E. Lake St., Chicago, Ill.

Soo Line Frit Land!

I den danske Koloni paa „Soo" Banen

I WORD COUNTY, NORD DAKOTA.

Over 500 Danske har taget Land i denne Kolonn, udvalgt af Kirkesamfundets Komite, og af disse har allerede 400 bosat sig her. Endnu haves der godt Land nær Stationer.

Der trænges danske Forretningsmænd i Byen Bowbells i Settlementet.

Den 1ste og 3die Tirsdag i hver Maaned sælges paa de fleste Stationer billige Returbilletter til Landsøgere eller de kan faas fra Minneapolis til Landet ved at henvende sig til „Soo" Banens Landkontor.

Ligeledes haves Prærieland i Minnesota og Dakota, og **billigt** Skovland i Wisconsin og Michigan paa „Soo" Jernbanen. Lave Jernbanepriser. — Skriv efter Landkort og illustrerede Forklaringer til

D. W. CASSEDAY,

Land and Industrial Agent "Soo" Ry.,

Minneapolis, Minn.

FRU OLSEN'S TRADE MARK

VÆRDIFULDE SALVE.

Brugsanvisning. Smør lidt paa en indlæg og læg paa saaret.

Sælges hos

FRU OLSEN,

97 W. 20. st. Bayonne, N. J

PRIS 25c.

Fru Olsens Salve er udmerket for brandsaar, bylder, gamle saar, eczema, skjægsop, saare brystvorter og alle andre hudsygdomme.

Til enhver, som indsender 25 cents i Frimærker, vil vi sende Salven frit.

Pianoer og Orgler.

Kun giv mig Anledning til at give Oplysninger angaaende Priser og Betalingsvilkaar, og man skal finde, at ingen har bedre Betingelser at tilbyde. Oplys naar De skriver hvad De ønsker, Piano eller Orgel.

Carl Rauland,

Minneapolis Music Company, 602 Nicollet Avenue, Minneapolis, Minn.

Vi faaer 40 Pund krystaliseret Sukker for $1

samt ordre Kolonialvarer til nedsatte Priser. Værdifulde Formularer leveres frit til nye Kunder. Send 8 2c Frimærker for vort Katalog, der detailler vort store Lager og forklarer hvorledes De kan indkøbe Deres Bestillinger. Vi giver 16c Rabat paa den første Bestilling, saa Kataloget itte vil koste Dem noget. Mange Penge at tjene for Agenter.

Warren Merchantile Co

D. O. Importers & Jobbers, Chicago, Ill.

Alter-Malerier

og andre Kunstmalerier, saa som Portrætter, Blomster samt Landskabs- og Marine-Scener o. s. v. udføres smukt og billigt. Bedste og fineste importerede Farver (Tube Colors) og prepared canvas benyttes. Bestillinger modtages paa Tegninger til Alterrammer o. s. v.

H. JENSEN,

18 North Main St., Council Bluffs, Ia

— — Arvesager i Danmark besørges af — —

Kgl. Dansk Vice-Konsul,

Theo. Olsen,

Omaha, . . . Nebraska